

۲۰۱۷/۰۷/۰۸

ع.حضرت

د جهانی صاحب د وروستی لیکنی په اړه د زړه خواله

موجود واقعیتونه او سلیم عقل حکم کوی چه د جهانی صاحب وروستی څرگندونی (د یوې ترخې خاطرې بیان) د حقیقت څخه لیری ندی.

د نوموړی لیکنه له دوو برخو څخه تشکیل شویده، لومړی برخه ئې د خاطرې بیان، چه رشتیا هم ترخه او دردوونکې ده او دوهمه برخه ئې د راتلونکو ټاکنو په هکله د منورینو د رښتینې رسالت او مأموریت تر سره کول. د لومړی برخې په هکله ئې زیادی تبصرې ته اړتیا نشته، د بده مرغه هر دردېدلی او خوږمن افغان د اوسنی حالت په احساس او مشاهده، نور هم دردمن کیږی او رښتینې منورین بله فکری لپاره نلری بېله دې چه یا د حقیقت پر بنسټ او یا د خپلی او نورو د تسلا پخاطر دا فریاد تر خوله راوباسی چه د اوسنی حکومتی دستگاه او ماشین د فساد یوازنی علت همدا د دوو ناسکه انگلوساکسونی ورونو له فساد نه ډک سیالی او رقابت او د خیرنو گټو د تثبیت ادامه ده چه البته د دې تنوری د هضم استعداد د هری معدې له وسه پوره ندی.

د جهانی صاحب د لیکنی د دوهمی برخې په هکله باید عرض کړم:

که څه هم د نوموړی توصیه د راتلونکو پارلمانی ټاکنو د سلامتی او پاکی د کچی د لوړېدو لپاره، یوه پاکه او ملی توصیه ده خو د توصیې نرښت او پدې هکله د بنسټیزو خندونو د موجودیت د نه پېژندنی زوروتیا به د هرو ټاکنو او هر ملی اقدام او تصمیم، پر څرنګوالی کوم خاص اغیز ونلری.

زموږ د ټولنی فرهنگي - فکری - روحی جوړښت او دې جوړښت ته د اکثر و غولیدلو او غولونکو خلګو څوړونکی تړاو او اعتیاد، زموږ ټولنه په ځانګړې توګه منور ځوانان د سختو ستونزو سره مخامخ کړیدی.

دا تریخ حقیقت همیشه زما وړوکی ذهن او زرګی په څوړوونکي توګه بوخت ساتلی دی چه: زموږ اکثره احمق او سطحی منبری ملایان او همدارنګه زموږ اکثره سړنای هنرمندان فقط د دریاب سطح تشریح کوی او د عمق او تل د تشریح د بیان څخه عاجز دی.

زموږ ملا فقط دا یو څو محدود او معدود مسائل زموږ خلګو ته بیانوی چه مثلاً شراب چیښل حرام کار دی، د شرابو په څرمت هر څوک خبر دی او حتی که ملا د د شرابو په چیښلو فتوا!!!! هم ورکی بیا هم اکثره خلګ دا کار نکوی ځکه د شراب چیښل د کنداریانو خیره، جیب غواړی، حوصله غواړی، ځانګړی شرائط غواړی، مخصوص آداب او رسوم غواړی او....

هغه څه چه د دې اسیرو ملایانو څخه باید واورېدل شی او د بده مرغه ندی اورېدل شوی هغه دا خواره حقیقتونه دی: د جنت په تمه او د دورخ له وپړی، هره ورځ پر غیر پښتون او غیر تاجک او غیر درانی او غیر غلجی پیغمبر څو ځله په کور یا مسجد کی درود او صلوات وایو خو کله چه له لمانځه فارغ شو، خپل همسایه ته د غلجی او دورانی او پښتون او غیر پښتون په سترګه ګورو. د دې تفکر نتیجه داده چه یا درود ویل پر پیغمبر یو بیهوده او غولونکی کار دی یا خپل همسایه ته په پردی سترګه کتل یو بیهوده کار دی، د دې دواړو متضادو فکری- عقیدوی روزل په خپل ځان کی یو ستر جرم ګڼل کیږی. بناً ملا صاحب باید په صراحت او جرئت چیغی ووهی چه ورونو:

غلجی ګڼل او درانی ګڼل او د قوم! د مشر! اطاعت په حقیقت کی د شیطان پیروی او بندگی ده او شراب چیښلو غوندی یو حرام کار دی، حتی تر شراب چیښلو ستره ګناه ګڼل کیږی، لږ تر لږه د شرابو یو ځسن او ښه والی پدې کی دی چه اورچینل او اصلی الترناتیو هم په جنت کی لری خو قوم پرستی، بُت پرستی غوندی د دواړو جهانو ځسرن ګڼله شویده، هیڅ غلجی او یا درانی خپل قوم! ته د انتساب پخاطر د جنت هیله نشی درلودای او نه هم د جنت او دورخ معیار د قوم څرنګوالی ګڼل کېدای شی. نتیجتاً ملا ګل باید دومره ووانی چه حتی د جنت او دوزخ د انکار په صورت کی، د دې اصل څخه انکار نشی کېدای چه دا دنیا هم جنت او دورخ غوندی ده نو که څوک غواړی ځانته جنت جوړ کړی هم مکلف دی چه د دې جنجالی او اضافی او سر دردوونکو مسائلو څخه لاس په سر شی چه حداقل ګټه ئې د توهین او نفرت او کرکی نشتوالی دی.

د جهانی صاحب او هر خوږمن افغان د پاکی هیلی د تحقق پخاطر، که غواړو او یا وغواړو چه سالم انتخابات او سالم پارلمان ولرو نو باید د ټولنیزی - ایمانی - وجدانی او انسانی انگیزی او نیت په اساس اقدام وکړو او خپله رایه

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولی

نه د قوم او ټبر او سیمې په اساس بلکه د رښتینې لیاقت په اساس په جوال کې ور شوه کو. مور به هغه وخت د سریتوب پراو ته رسیدلی یو چه دا قومی او ژبني مسائل زموږ په افکارو او ملی عقایدو کې هیڅ رول ونلری چه نتیجه به ئی د یو سالم پارلمان او سالم حکومت او همدارنگه دښمنانو د خیرنو نمو پخپده وی ، چه غیر لدې به مو ټولی هڅی د ټر سره مخامخ وی.

اما د هنر مندانو رسالت مو هم ډېر دروند دی، هغوی هم باید بېله وېری او تمی په ډیره زړه ورتیا ددې شیطانی فرهنگ یعنی قوم پرستی په وړاندی سخته او نه ستړی کېدونکی مبارزه وکړی او بېله خدای (که خدای ته عقیده نلری، همدا وطن او ملی جذبات خپل خدای وگڼی) بل د هیچا څخه بېره ونلری او که رشتیا هم د هنر اصالت ته معتقد وی نو باید تر هرڅه لومړی د خپل قوم او ټبر او مشرانو بدو کړنو غندنه وکړی خو د ملی یووالی او اعتماد او باور روحیه زموږ په خلگو کې را ژوندی او یوې روښانه راتلونکی ته هیلی، فقط تشی باتی نه وی . په مینه.

پایان